

Everghetinos - Tema 15 (1) (Ρουμανικά, Romanian)

Celor care se leapădă de lume le este

de neapărată trebuință să nu se însoțească cu rudele după trup și nici să arate vreo slăbiciune pentru acestea

1. A lui Paladie

1. Un tânăr pe nume Pior, de neam egiptean, s-a lepădat de lume și a plecat din casa părintească, mânat de dragoste covârșitoare pentru Dumnezeu, făgăduindu-l Acestuia că nu va mai vedea vreodată pe cineva dintre ai săi. După cincizeci de ani, sora lui, de acum bătrână, a aflat de la cineva că fratele ei trăiește și s-a aprins vârtos de dorul de a-l vedea. Neputând să meargă în adâncul pustiei, l-a rugat fierbinte pe episcopul locului să le scrie sfinților Părinți din pustie, ca să-l trimită pe fratele ei și așa să-l vadă.

După ce l-au silit mult, [Cuviosul] a ascultat în cele din urmă de Părinți și s-a dus, luând pe încă cineva cu el. Iar ajungând la casa ei, i-a vestit: «Pior, fratele tău, a sosit». Simțind că sora lui iese să-l întâlnească, a închis ochii și a strigat: «Soră cutare! Eu sunt fratele tău Pior, eu sunt. Privește și vezi-mă cât vrei!» Încredințându-se ea [că el este], l-a slăvit pe Dumnezeu. și cu toate că s-a străduit mult, nu l-a înduplecat să intre în casă. Ci acela a spus doar o rugăciune din prag, așa cum stătea acolo, iar apoi s-a întors din nou în pustie. ([περισσότερα...](#))